

MIŁES И ДР

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (голям състав)

14 юни 2011 година *

По дело C-196/09

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 234 ЕО от Съвет по жалбите на Европейските училища с акт от 25 май 2009 г., постъпил в Съда на 29 май 2009 г., в рамките на производство по дело

Paul Miles и др.

срещу

Европейски училища,

СЪДЪТ (голям състав),

състоящ се от: г-н V. Skouris, председател, г-н A. Tizzano, г-н J. N. Cunha Rodrigues, г-н K. Lenaerts, г-н J.-C. Bonichot, председатели на състав, г-н A. Borg Barthet, г-н M. Ilešič (докладчик), г-н J. Malenovský, г-н U. Löhmus, г-н E. Levits, г-н A. Ó Caoimh, г-н L. Bay Larsen и г-н T. von Danwitz, съдии,

* Език на производството: френски.

генерален адвокат: г-жа E. Sharpston,
секретар: г-жа R. Şereş, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 9 юни 2010 г.,

като има предвид становищата, представени:

— за г-н Miles и др., от адв. S. Orlandi и адв. J.-N. Louis, avocats,

— за Европейските училища, от адв. M. Gillet, avocat,

— за Европейската комисия, от г-жа V. Eggers и г-н J.-P. Kerpenne, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 16 декември 2010 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на членове 18 ДФЕС, 45 ДФЕС и 267 ДФЕС.
- 2 Това запитване е отправено в рамките на спор между 137 учители, разпределени от Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия в Европейските училища и последните във връзка с отказа на посочените училища да адаптират тяхното възнаграждение за периода преди 1 юли 2008 г. в резултат от обезценяването на британската лира, от една страна, и от друга, с приложимия след тази дата начин на изчисляване за адаптирането на заплатите с оглед колебанията в курса на валутите, различни от евро.

Правна уредба

Конвенцията за определяне на статута на Европейските училища

- 3 Първоначално Европейските училища са създадени въз основа на два инструмента, а именно, от една страна, Устава на Европейските училища, подписан в Люксембург на 12 април 1957 г. (Сборник с договори на ООН, том 443, стр. 129), и от друга, Протокола относно създаването на Европейски училища, изготвен във връзка с Устава на Европейските училища и подписан в Люксембург на 13 април 1962 г. (Сборник с договори на ООН, том 752, стр. 267).

- 4 Тези инструменти са заменени с Конвенцията за определяне на статута на Европейските училища, сключена в Люксембург на 21 юни 1994 г. (ОВ L 212, стр. 3; Специално издание на български език, 2007 г., глава 16, том 1, стр. 16, наричана по-нататък „Конвенцията за Европейските училища“), която влиза в сила на 1 октомври 2002 г. и представлява приложимият понастоящем инструмент. За разлика от първоначалните инструменти, по които държавите членки са били страни, Конвенцията за Европейските училища е сключена и от Европейските общности, които са оправомощени за тази цел с Решение 94/557/ЕО, Евратом на Съвета от 17 юни 1994 година относно упълномощаване на Европейската общност и Европейската общност за атомна енергия да подпишат и приемат Конвенция за определяне на Устава на Европейските училища (ОВ L 212, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 16, том 1, стр. 14).
- 5 Първо до четвърто съображение от Конвенцията за Европейските училища гласят:

„като отчитат, че от 1957 година функционират организации, носещи името „Европейски училища“, за съвместно образование на децата на служителите в Европейските общности [с цел] осигуряване на правилното функциониране на европейските институции;

като отчитат, че Европейските общности са загрижени да осигурят съвместно образование на тези деца и за тази цел вземат участие в бюджета на Европейските училища;

като отчитат, че системата Европейски училища е *sui generis*; като прецениха, че тя представлява форма на сътрудничество между държавите членки и между тях и Европейските общности, като напълно съответстваща на отговорностите на държавите членки по отношение на учебното съдържание и организацията на тяхната образователна система и тяхното културно и езиково [разнообразие];

като отчитат, че:

[...]

- следва да се [осигури] адекватна правна защита за учителския състав, както и за други лица, включени в тази категория, срещу актове на Управителния съвет и Административния съвет и за тази цел трябва да бъде създаден Съвет по жалбите с точно определена юрисдикция,

  - юрисдикцията на Съвета по жалбите няма да засяга юрисдикцията на националните съдилища по отношение на гражданската и наказателната отговорност.“
- 6 Според член 7 от Конвенцията за Европейските училища съветът по жалбите на Европейските училища (наричан по-нататък „съветът по жалбите“), заедно с Управителния съвет, главния секретар и инспекторатите, е един от органите, общи за всички училища.
- 7 Съгласно член 26 от Конвенцията за Европейските училища, „Съдът на Европейските общности има изключителна юрисдикция при спорове между договарящите страни, отнасящи се до тълкуването и прилагането на тази конвенция, които не са разрешени от Управителния съвет“.
- 8 Член 27 от Конвенцията за Европейските училища гласи:

„1. Създава се Съвет по жалбите.

2. Съветът по жалбите има изключителна [компетентност], като първа и [последна] инстанция, само ако всички административни средства са изчерпани, по всеки спор, отнасящ се до прилагането на тази конвенция, по отношение на всички лица, за които се отнася, с изключение на административния и помощния персонал, и по отношение на законността на всеки акт, основаващ се на конвенцията или на правилата, приети въз основа на нея, който акт засяга неблагоприятно тези лица [и е приет от] Управителния съвет или [от] Административния съвет на училището [в рамките на техните правомощия], както са определени в тази конвенция. Когато такива спорове имат финансов характер, Съветът по жалбите има неограничена [компетентност].

Условията и подробните правила, отнасящи се до тези производства, са установени, доколкото е целесъобразно, в правилника за работата за учителския състав или в условията за наемане на учители на непълен работен ден, или в Общите правила на училищата.

3. Членовете на Съвета по жалбите са лица, чиято независимост е извън всякакво съмнение и които са известни със своята компетентност в областта на правото.

Само лица, фигуриращи в списък, изготвен от Съда на Европейските общности, са подходящи за членство в Съвета по жалбите.

4. Уставът на Съвета по жалбите се приема от Управителния съвет с единодушие.

Уставът на Съвета по жалбите определя броя на членовете на съвета, процедурата за тяхното назначаване от Управителния съвет, срока, за който заемат тази длъжност, и финансовите договорености, приложими за тях. Уставът конкретизира начина, по който трябва да работи съветът.

5. Съветът по жалбите приема процедурен правилник, който съдържа такива разпоредби, които са необходими за прилагането на устава.

Процедурният правилник се приема от Управителния съвет с единодушие.

6. Решенията на Съвета по жалбите обвързват страните и ако последните не ги приложат, подлежат на изпълнение от съответните органи на държавите членки в съответствие с тяхното национално законодателство.

7. Други[те] спорове, в които училищата са страна, попадат под националната юрисдикция. По-специално юрисдикцията на националните съдилища относно въпроси на гражданската и наказателна отговорност не се засяга [от] този член.“

Устав на Съвета по жалбите на Европейските училища

- 9 Член 1 от Устава на Съвета по жалбите на Европейските училища (наричан по-нататък „Уставът на Съвета по жалбите“) гласи:

„1. Съветът по жалбите се състои от шестима членове, назначени за срок от пет години.

2. Управителния съвет ги определя с мнозинство от две трети и ги включва в списъка, изготвен за тази цел от Съда на Европейските общности.

3. Освен в случай на изрично решение на Управителния съвет, взето с мнозинство от две трети от неговите членове, мандатът им се продължава автоматично за същия срок.

[...]

10 Съгласно член 3 от Устава „по време на своя мандат членовете на Съвета по жалбите не могат да осъществяват политическа, административна или друга професионална дейност, несъвместима със задълженията им за независимост и безпристрастност“.

11 Член 5 от посочения устав гласи, че „член на Съвета по жалбите може да бъде отстранен от длъжност само ако с решение, взето в пленарно заседание с мнозинство от две трети от останалите членове, същите приемат, че той е престанал да отговаря на изискванията“.

12 Член 15 от същия устав предвижда:

„[...]

2. Член на Съвета по жалбите не може да взема участие в разглеждането на дело, от което е лично заинтересован, в което по-рано е участвал като представител или съветник на страна или на лице с интерес по делото или като член на съд или разследваща комисия, или в каквото и да било друго качество.

3. Ако член на Съвета по жалбите си направи отвод на едно от изложените основания или поради особено основание, той уведомява за това председателя на Съвета по жалбите, който го освобождава от задължението да заседава и ако са налице необходимите за това условия, осигурява заместването му от друг член.

4. Ако председателят на Съвета по жалбите или на състава прецени, че е налице основание за отвод поради личността на даден член, той съпоставя виждането си с това на заинтересованото лице; в случай на несъгласие Съветът по жалбите или съставът вземат решение по този въпрос. След изслушване на съответния член Съветът по жалбите или съставът провежда разисквания и гласуване без неговото участие. В случай че съдебният състав вземе решение за отвод, председателят на Съвета по жалбите евентуално осигурява заместването му.“

Устав на разпределения персонал в Европейските училища

13 Уставът на разпределения персонал в Европейските училища (наричан по-нататък „Уставът на разпределения персонал“) се приема от Управителния съвет по силата на предоставената му от Конвенцията за Европейските училища в това отношение компетентност.

14 В редакцията си, приложима от октомври 2004 г. до 30 юни 2008 г., член 49 от Устава на разпределения персонал предвижда:

„1. При установените в тази глава условия и при липсата на изрични разпоредби в обратен смисъл членовете на персонала имат право на възнаграждение според заеманата от тях длъжност и стъпка в щатната таблица за тази длъжност, включена в приложение III към настоящия Устав.

2. а) Компетентните национални органи заплащат на членовете на персонала заплатата от страната по произход и съобщават на директора на училището размера на сумите, като се взимат предвид всички елементи при изчислението на тези суми, включително задължителните социални удържки и данъците.

- б) Училището заплаща разликата, от една страна, между предвиденото в настоящия Устав възнаграждение и от друга страна, равностойността на сумата, отпускана от страната по произход, от която са приспаднати задължителните социални осигуровки.

Тази равностойност се изчислява във валутата на страната, в която съответният член на персонала упражнява своите функции, и според обменния курс, използван при изчисляване на възнаграждението на длъжностните лица на Европейските общности.

Ако тази равностойност е по-висока от предвиденото в настоящия Устав възнаграждение за една календарна година, разликата между двете суми остава в полза на заинтересованото лице.

[...]"

- 15 В коментара към член 49, параграф 2, буква б) от Устава на разпределения персонал се уточнява, че:

„Разпоредбите на Правилника на длъжностните лица на Общността предвиждат като референтен курс за валутите, различни от еврото, да се приеме бюджетният курс, който е в сила от 1 юли на съответната година. Този референтен курс с прилага за преизчисляването на възнагражденията в евро.“

- 16 През октомври 2008 г., Управителният съвет взема решение да измени, считано от 1 юли 2008 г., член 49, параграф 2, буква б) от Устава на разпределения персонал, като добави между втора и трета алинея на тази разпоредаба следната алинея:

„Тези обменни курсове трябва да бъдат сравнени с месечните обменни курсове, които са в сила при изпълнението на бюджета. Ако има разлика от 5% или повече в една или повече валути по отношение на обменните курсове, използвани до момента, промяната се прави от този месец. Ако прагът на задействане не е достигнат, обменните курсове се обновяват най-късно след шест месеца.“

- 17 По силата на член 79 от Устава на разпределения персонал, решения по административни и финансови въпроси могат да се обжалват по административен ред пред главния секретар. Срещу приетото от него решение за изричен или мълчалив отказ може да се предяви жалба по съдебен ред в приложение на член 80 от посочения устав, в чийто параграф 1 се предвижда:

„Съветът по жалбите има изключителна компетентност като първа и последна инстанция да се произнася по всякакви спорове между ръководните органи на училищата и членовете на персонала, свързани със законосъобразността на уреждащ ги акт. Когато такъв спор е от финансов характер, Съветът по жалбите има неограничена компетентност.“

- 18 Съгласно член 86 от Устава на разпределения персонал „тълкуването на членовете от настоящия устав, които са подобни на тези от Правилника на длъжностните лица на Общността, се извършва според критерии, прилагани от Комисията“.

Спорът по главното производство и преюдициалните въпроси

- 19 Г-н Miles, както и другите 136 жалбоподатели в главното производство са учители, разпределени от Обединеното кралство в едно от Европейските училища. В съответствие с член 49 от Устава на разпределения персонал те получават, от една страна, заплата от страната по произход, изплащана от органите на Обединеното кралство, и от друга страна, надбавка, равна на разликата между предвиденото в този устав възнаграждение и равностойността на сумата, отпускана от страната по произход, от която са приспаднати задължителните социални осигуровки, която се плаща от европейското училище (наричана по-нататък „европейската надбавка“).
- 20 За периода от 1 юли 2007 г. до 30 юни 2008 г. европейската надбавка е изчислена в приложение на член 49, параграф 2, буква б) от Устава на разпределения персонал в редакцията му, приложима през този период, като от предвиденото в този устав възнаграждение е извадена равностойността на всички заплати от страната по произход, определени в британски лири и преизчислени въз основа на приложимия към 1 юли 2007 г. в Европейската общност бюджетен курс.
- 21 От октомври 2007 г. британската лира се обезценява значително. Това обстоятелство обаче не е взето предвид при изчисляването на европейската надбавка на жалбоподателите в главното производство преди 1 юли 2008 г., тъй като прилаганият за възнаграждението на длъжностните лица на Европейските общности обменен курс, към който препраща посочената разпоредба, се адаптира само веднъж годишно.
- 22 Между 15 април и 20 май 2008 г. г-н Miles и другите жалбоподатели в главното производство подават административни жалби до главния секретар на Европейските училища, с които искат обменният курс на британската лира да бъде

переразгледан и европейските надбавки да бъдат преизчислени, считано от ноември 2007 г. Тъй като тези жалби са отхвърлени мълчаливо от главния секретар, жалбоподателите в главното производство подават съответно на 15 декември 2008 г. и на 9 януари 2009 г. жалби за отмяна пред Съвета по жалбите, като освен това искат обезщетение за периода от ноември 2007 г. до юни 2008 г. В тази връзка жалбоподателите в главното производство се позовават по-специално чрез възражение на незаконосъобразността на член 49, параграф 2, буква б) от Устава на разпределения персонал с оглед на членове 12 ЕО и 39 ЕО.

23 През октомври 2008 г. Управителният съвет на Европейските училища изменя член 49, параграф 2, буква б) от Устава на разпределения персонал, така че обменният курс да може да се преразглежда по по-гъвкав начин при значителни отклонения в курсовете на валутите на държавите членки от еврозоната. Влизането в сила на това изменение е определено за 1 юли 2008 г., поради съображението че прилагане с обратен ефект би довело до значителни разходи и би означавало да се иска възстановяването на получената в повече европейска надбавка от членовете на персонала, разпределен от държавите членки, чиято валута е ревалоризирана.

24 Съветът по жалбите посочва, че правната система на Европейските училища е система *sui generis*, която се различава както от тази на Общностите и на Европейския съюз, така и на държавите членки, като същевременно представлява форма на сътрудничество между тях. Той уточнява, че от това може да се направи извод, че макар националните или международните инструменти, по които самите Европейски училища не са страни, да не могат да обвържат юридически тези училища като такива, при положение че съдържащите се в тези инструменти основни принципи или тези, на които те се позовават, са общопризнати както в правния ред на Съюза, така и в този на държавите членки, тези принципи трябва да послужат поне като отправна точка за действията на органите на тези училища. Освен това нормите на правото на Съюза, към които именно препращат приетите в приложение на Конвенцията за Европейските училища

текстове, били непосредствено приложими в рамката на системата на посочените училища.

- 25 Съветът по жалбите приема за установено, че при тези условия жалбоподателите в главното производство имат основание да се позовават чрез възражение на незаконосъобразността на член 49, параграф 2, буква б) от Устава на разпределения персонал с оглед на членове 12 ЕО и 39 ЕО.
- 26 Съветът по жалбите посочва, че в Конвенцията за Европейските училища изрично се предвижда само, че Съдът е компетентен да се произнася по спорове между договарящите страни. Поставял се обаче въпросът дали с оглед тълкуването и прилагането на принципите на правото на Съюза, на които може да бъде направено позоваване пред него, както и на нормите на това право, към които препращат приетите в приложение на тази Конвенция разпоредби, Съветът по жалбите може да се разглежда като юрисдикция, която попада в приложното поле на член 234 ЕО, въпреки че е част от система *sui generis*, отделна както от тази на Общността, така и от тази на държавите членки.
- 27 В тази връзка Съветът по жалбите отбелязва, че е създаден с конвенция, която се отнася изключително до Общността и държавите членки, за да се осигури еднаква съдебна защита в областта на предоставените му правомощия. Тази конвенция впрочем предвиждала, че при необходимост неговите решения могат да бъдат приведени в изпълнение от компетентните органи на държавите членки, както и че споровете, които не са от неговата компетентност, попадат под юрисдикцията на националните съдилища. Поради това би било парадоксално само последните да могат да отправят запитване до Съда в рамките на спор относно Европейските училища. Накрая, възможността Съветът по жалбите да отправя преюдициални въпроси до Съда съответствала на установената в член 234 ЕО цел, която се изразява в запазване на еднаквото тълкуване на правото на Съюза.

28 Що се отнася до това дали член 49, параграф 2, буква б) от Устава на разпределения персонал е съвместим с членове 12 ЕО и 39 ЕО, Съветът по жалбите смята, че съществува известно затруднение при отговора на този въпрос. Според него, тъй като спорната разпоредба е изменена едва считано от 1 юли 2008 г., или осем месеца след установеното значително обезценяване на британската лира, разпределените от Обединеното кралство учители били оцетени при изчисляването на заплатата им, предлагаща тази дата. Обстоятелството, че учители, разпределени от други държави членки, са облагодетелствани поради липсата на адаптиране на заплатите преди тази дата в резултат на ревалоризирането на валутите на тези държави, не толкова би могло да обоснове позицията на Европейските училища, колкото да доведе до засилване на съществуващото между съответните учители неравно третиране. Според Съвета по жалбите такова положение не само противоречи на принципа на равно третиране и недопускане на дискриминация на основание гражданство, но и изглежда може да представлява пречка за свободното движение на работниците.

29 При тези условия Съветът по жалбите решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

„1) Трябва ли член 234 [ЕО] да се тълкува в смисъл, че юрисдикция като Съвета по жалбите, създадена по силата на член 27 от [Конвенцията за Европейските училища], попада в приложното му поле и при положение че се произнася като последна инстанция, е длъжна да сезира Съда?

2) При положителен отговор на първия въпрос, трябва ли членове 12 [ЕО] и 39 [ЕО] да се тълкуват в смисъл, че не допускат прилагането на система на заплащане като действащата в Европейските училища, доколкото тази

система, макар да препраща изрично към системата, прилагана по отношение на длъжностните лица на Общността, не позволява да се вземе предвид изцяло, включително с обратно действие, обезценяването на валута, водещо до загуба на покупателната способност за учителите, разпределени от органите на съответната държава членка?

- 3) При положителен отговор на втория въпрос, може ли различно положение като установеното между, от една страна, учителите, разпределени в Европейските училища, чието възнаграждение е осигурено едновременно от националните им органи и от европейското училище, в което преподават, и от друга страна, длъжностните лица на Европейската общност, чието възнаграждение е осигурено изключително от последната, да обоснове с оглед на принципите, съдържащи се в посочените по-горе членове, и макар Уставът на разпределения персонал в Европейските училища да препраща изрично към Правилника за длъжностните лица на Европейските общности, положение, при което обменните курсове, възприети, за да се осигури равностойна покупателна способност, не са еднакви?“

Относно компетентността на Съда

Становища, представени на Съда

- ³⁰ Жалбоподателите в главното производство, както и Комисията смятат, че Съдът е компетентен да се произнесе по преюдициално запитване, отправено от Съвета по жалбите, както и че последният не само има право да сезира Съда с преюдициално запитване в приложение на член 234, трета алинея ЕО, но е и длъжен да го сезира с такова запитване. За сметка на това Европейските училища

застъпват обратното становище и поради това предлагат на първия въпрос да се даде отрицателен отговор.

31 Жалбоподателите в главното производство и Комисията твърдят, че Съветът по жалбите отговаря на всички установени от практиката на Съда критерии, които се прилагат, за да се квалифицира даден орган като „юрисдикция“ по смисъла на член 234 ЕО. Така, Съветът по жалбите бил законоустановен, постояннодействащ, неговите членове — лица, чиято независимост е извън всякакво съмнение, юрисдикцията му била задължителна, той прилагал правни норми, както и производство, подобно на това в обикновените съдилища, което отговаряло на принципа на състезателност. Комисията добавя, че в случая Съветът по жалбите упражнява правораздавателна функция, като се произнася по спор между жалбоподателите в главното производство и Европейските училища, разглеждани в качеството им на работодател.

32 Според жалбоподателите в главното производство и Комисията, въпреки че Съветът по жалбите не попада непосредствено под юрисдикцията на определена държава членка, той трябва да се приравни на „юрисдикция в държава членка“ по смисъла на член 234 ЕО. Впрочем Съдът вече приел в Решение от 4 ноември 1997 г. по дело *Parfums Christian Dior* (С-337/95, Recueil, стр. I-6013, точки 20—26), че юрисдикция, обща за няколко държави членки, може да отправя преюдициални въпроси до него. Той основал това разрешение върху телеологическо тълкуване на член 234 ЕО, като се има предвид целта за запазване на еднаквото тълкуване на правото на Съюза въз основа на тази разпоредба. Това решение следва да се приложи и по отношение на Съвета по жалбите, който трябвало да се разглежда като юрисдикция, обща за всички държави членки и за Съюза, която трябва да прилага правото на Съюза подобно на националните съдии. Да се позволи на Съвета по жалбите да сезира Съда с преюдициално запитване, когато му се налага да тълкува нормите на правото на Съюза, съответствало именно на целта за запазване на еднаквото тълкуване на посоченото право.

- 33 Комисията признава, че наистина не всяка международна юрисдикция може да сезира Съда с преюдициално запитване само въз основа на съображението, че прилага нормите на правото на Съюза. Разглежданият случай обаче бил особен, тъй като ставало въпрос за юрисдикция, обща за всички държави членки, която замества компетентните по подразбиране национални съдилища. Според жалбоподателите в главното производство не може да се приеме, че държавите членки се отклоняват от задълженията си, следващи от договорите, чрез сключването на Конвенцията за Европейските училища, която освен това явно няма да за цел да ограничи приложното поле на правото на Съюза.
- 34 Комисията и жалбоподателите в главното производство смятат, че доколкото Съюзът е страна по Конвенцията за Европейските училища, последната, както и всяко произтичащо от нея право са изцяло част от правото на Съюза. Оттук същите жалбоподатели стигат до извода, че Съдът е компетентен да се произнесе във връзка с преюдициалното запитване както относно тази конвенция, така и относно Устава на разпределения персонал.
- 35 Според Европейските училища от член 27 от Конвенцията за Европейските училища се установява, че Съветът по жалбите е юрисдикция. Очевидно обаче не става въпрос за национална юрисдикция. Ако Съдът е можел, по-специално в Решение по дело Parfums Christian Dior, посочено по-горе, да разшири обхвата на понятието за национална юрисдикция по отношение на Съда на Бенелюкс, това било поради факта, че в областта на интелектуалната собственост съществува правна уредба на Съюза. Уставът на разпределения персонал обаче не можело да се разглежда като област, за която съществува правна уредба на Съюза, а просто като израз на отстъпването на правомощията на държавите членки в полза на органите на Европейските училища, така че последните да организират отношенията си с поставените на тяхно разположение преподаватели. Освен това сезирането на Съда на Бенелюкс в областта на марките представлявало отклонение от обичайния ход на производството пред националните юрисдикции, докато между упражняваната от Съвета по жалбите правораздавателна функция и тази на националните съдилища не съществува никаква връзка. Само по себе си обстоятелството, че за решенията на Съвета по жалбите би

могло да се изисква екзекватура пред националните юрисдикции, не било от значение в това отношение.

- 36 Европейските училища смятат, че макар и тесни поддържаните от тях връзки със Съюза не са достатъчни, за да се приеме, че Уставът на разпределения персонал попада в обхвата на правото на Съюза. Макар от практиката на Съвета по жалбите да следва, че принципите на равно третиране и на свободно движение на работниците са основни принципи, с които органите на Европейските училища, в това число и Съветът по жалбите, трябва да се съобразяват, от нея не би могло да се стигне до извода, че приетите от Управителния съвет на Европейските училища нормативни текстове трябва да се отъждествяват с правото на Съюза. Въпросите, които се поставят, се отнасяли само до отношенията, които Европейските училища поддържат с разпределения им персонал, без да съществува пряка връзка с правото на Съюза. При това положение Съдът не бил компетентен, за да отговори на преюдициално запитване, отправено от Съвета по жалбите, поради липсата на недостатъчна връзка с това право.

Съображения на Съда

- 37 Следва да се напомни, че съгласно постоянната съдебна практика, за да се прецени дали запитващият орган притежава качеството на юрисдикция по смисъла на член 267 ДФЕС — въпрос, уреден единствено от правото на Съюза, — Съдът взема предвид съвкупност от елементи, каквито са законоустановеният характер на органа, постоянното му естество, задължителността на неговата юрисдикция, състезателността на производството пред него, прилагането от органа на правни норми, както и независимостта му (вж. по-специално Решение от 17 септември 1997 г. по дело Dorsch Consult, C-54/96, Recueil, стр. I-4961, точка 23, Решение от 31 май 2005 г. по дело Syfait и др., C-53/03, Recueil, стр. I-4609, точка 29, Решение от 14 юни 2007 г. по дело Häupl, C-246/05, Сборник, стр. I-4673, точка 16, както и Решение от 22 декември 2010 г. по дело Koller, C-118/09, Сборник, стр. I-13627, точка 22).

- 38 Въпреки че както отбелязват всички встъпили в настоящото производство заинтересовани лица, Съветът по жалбите отговаря на тази съвкупност от елементи и следователно трябва да бъде квалифициран като „юрисдикция“ по смисъла на член 267 ДФЕС, все пак следва да се посочи, че текстът на тази разпоредба се отнася до „юрисдикция в държава членка“.
- 39 Трябва да се приеме за установено обаче, че Съветът по жалбите не попада под юрисдикцията на „държава членка“, а на Европейските училища, които, както е посочено в първо и трето съображение от Конвенцията за Европейските училища, представляват система *suí generis*, която чрез международен договор представлява форма на сътрудничество между държавите членки и между тях и Съюза за съвместно образование на децата на служителите в Европейските общности с цел осигуряване на правилното функциониране на европейските институции.
- 40 Наистина в точка 21 от Решение по дело Parfums Christian Dior, посочено по-горе, на което се позовават жалбоподателите и Комисията, Съдът е приел, че няма разумно основание, поради което юрисдикция, обща за няколко държави членки, като Съдът на Бенелюкс, да не може да отправя преюдициални въпроси до Съда подобно на юрисдикциите във всяка от тези държави членки.
- 41 Съветът по жалбите обаче не представлява такава юрисдикция обща за няколко държави членки, сравнима със Съда на Бенелюкс. Всъщност, докато, от една страна, последният има за задача да гарантира еднаквото прилагане на общите за трите държави от Бенелюкс правни норми и от друга страна, производството пред него е отклонение от обичайния ход на производството пред националните юрисдикции, в резултат на което се установява окончателно тълкуване на общите за Бенелюкс правни норми (вж. Решение по дело Parfums Christian Dior, посочено по-горе, точка 22), Съветът по жалбите няма такива връзки със съдебните системи на държавите членки.

- 42 Освен това, макар Съветът по жалбите да е създаден от всички държави членки, както и от Съюза, това не променя факта, че той е орган на международна организация, която въпреки поддържаните от нея функционални връзки със Съюза формално остава обособена от него и от тези държави членки.
- 43 При това положение сам по себе си фактът, че Съветът по жалбите е длъжен да прилага общите принципи на правото на Съюза в случаите, в които е сезиран със спор, не е достатъчен, за да може посоченият Съвет по жалбите да попадне в обхвата на понятието „юрисдикция в държава членка“ и следователно в приложното поле на член 267 ДФЕС.
- 44 Жалбоподателите в главното производство и Комисията обаче смятат, че възможността и дори задължението на Съвета по жалбите да сезира Съда във връзка с такъв спор са абсолютно необходими, за да се гарантира еднаквото тълкуване на посочените принципи, както и ефективното спазване на правата, които разпределените учители черпят от тях.
- 45 В това отношение следва да се отбележи, че макар развитие в посочения в предходната точка смисъл на установената от Конвенцията за Европейските училища съдебна система наистина да е възможно, държавите членки следва да реформират действащата понастоящем система (вж. по аналогия Решение от 25 юли 2002 г. по дело Unión de Pequeños Agricultores/Съвет, C-50/00 P, Recueil, стр. I-6677, точки 44 и 45).
- 46 От всичко изложено по-горе следва, че Съдът не е компетентен да отговори на отправено от Съвета по жалбите на Европейските училища преюдициално запитване.

По съдебните разноси

- ⁴⁷ С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноси. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (голям състав) реши:

Съдът на Европейския съюз не е компетентен да отговори на преюдициално запитване, отправено от Съвета по жалбите на Европейските училища.

Подписи